

In het weekend van 7-8 april werd er een bloedbad aangericht in de mannengevangenis van La Ceiba waarbij 69 doden vielen en een tiental gewonden. Dit door een gevangenisopstand die uitbrak door de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Honduras. Ellen Verryt, ontwikkelingsmedewerkster in Honduras, schetst de situatie.

Wij zijn hier natuurlijk allemaal zwaar onder de indruk of beter gezegd geschokt met wat er zich afspeelde dit weekend in de mannengevangenis van La Ceiba. Een waar bloedbad werd er aangericht, 69 doden en tientallen gewonden die omkwamen bij een gevangenisopstand.

Eenenzestig doden waren lid van de Bende "18" of "La mara diezycho" zoals ze hier genoemd worden maar eigenlijk is dit een afgeleide van de "Gang of Eighteenth Street" geïmporteerd vanuit Los Angeles, USA.

De omstandigheden in de gevangenissen van Honduras zijn natuurlijk erbarmelijk daar leidt geen twijfel aan. Als hoofdoorzaak de eeuwige overbevolking, maar ook het vermelden waard hier is dat er per gevangene maar een begroting van 2 lempira is voor voedsel. Of omgerekend 10 eurocent, daar zet je hier ook alleen maar bonensoep voor op tafel. Elke dag staan er dan ook ontelbare familieleden voor de poorten te wachten tot ze eten kunnen afgeven, medicijnen zijn er ook niet en een ziekenboeg is onbestaande, vele zijn slachtoffers van AIDS.

Er doen allerhande versies de ronde over hoe dit drama zich heeft kunnen voltrekken. Zeker is dat er maar enkele "guardias" aanwezig waren ook al hadden er veel meer dienst, de directeur had vrijaf. Niet dat het misschien veel verschil zou gemaakt hebben; de "Guardias" zelf zijn door het lage loon dat ze krijgen en de aard en plaats van hun werk natuurlijk gemakkelijke prooi voor omkoping, chantage, bedreiging en geweld.

Drugs worden er als op een markt verhandeld net zoals zelfgemaakte wapens (chimbass). Eender wat kan daar voor dienen maar dat verklaart nog altijd niet de aanwezigheid van granaten en vuurwapens die gevonden werden bij de gevangenen en het feit dat de meeste slachtoffers gedood werden door kogels.

Deze kunnen alleen maar binnengeraakt zijn onder het oog van de bewakers of ze werden er verkocht. De vraag die hier vooral gesteld wordt in de "aftermath" is hoe het kan dat "mareros" (bendeleden) en "paisas" (niet-bendeleden) samen in een blok zitten. Duidelijk zijn territorium en illegale handel iets om voor te vechten vooral tussen deze twee groepen.

Een andere versie is dat de bendeleden met medeweten van of door het systeem zijn uitgemoord, "Limpieza total". Een gevaarlijke denkweg misschien om te bewandelen maar daarom niet minder plausibel.

Hopelijk worden kreten en schreeuwen als van een organisatie als de CPTRT (Centrum ter preventie en behandeling van slachtoffers van marteling) nu eindelijk eens een keertje gehoord. Zij ijveren al jaren voor menselijkere omstandigheden in gevangenissen en klagen marteling en geweld tegen gevangenen aan via alle instanties nationaal en internationaal, ook zijn ze onze collegas in de strijd tegen kindermoorden.

Vorig jaar publiceerde ze ook een rapport over de situatie in Hondurese gevangenissen en moorden op jongeren. Een deel daarvan is te lezen op de website van Amnesty International, <http://web.amnesty.org/ai.nsf/recent/AMR370012003?OpenDocument> of www.amnesty.org

Misschien blijft niet alles in het ijle na deze waar gebeurde nachtmerrie.